

niso prišli. Čudilo pa nas je, da ta debeli gospodine s tremi konjskimi repi ni prišel. Hoteli smo se mu zopet smejeti, ker komandira tako strašno prijetno. Ako kje gori, pa mu ne paše, pa ne pride gasiti, kakor lansko leto, ko je rudniška hosta gorela. „Tu ne grem“, je takrat dejal, „ta hosta je gverkovska in le nekaj od kmetov...“ Moj ljubi „Štajerc“, kako se tukaj pri nas godi. Ves gospodarski razvoj našega kraja pride vendar od rudnika in fabrik, torej od industrije. In tak človek kakor je ta Podmenik, hoče zoper industrijo delati. Ti modri Podmeniki, ali ne veš, da imaš tudi ti v industriji zahvaliti, da si daceš ali privatni uradnik. kakor se sam imenuješ. Mi bi le radi vedeli, kje si uradniške skušnje delal. Da se ti bolj dobro, kakor marsikateremu uradniku godi, to vemo pač natančno... Še nekaj: Naši veteranci so ob sv. Rešnem telesu „ausrikali“. Nekateri hudomušniki trdijo, da je Podmenik zato tako jezen, ker ga veteranci niso hoteli povabiti, da bi k njimi pristopil. Zaradi tega menda tudi kot „hauptman“ gasilcev noče več veljati. Na avdenje, drugič še kaj več!

Ali si se že na „Štajerca“ naročil? Ako ne, stori to takoj! Naš list je edini, popolnoma neodvisni zagovornik kmetov, delavskih in obrtniških interesov!

„Štajerc“ izhaja tedensko na najmanj 8 straneh in pri nas najmanj 3 kope v vsaki številki. Košča pa „Štajerc“ celo leto

samo 3 krone.

Vsi na delo, da se naš list še bolj razširi, nasprotnikom v jezo, ljudstvu pa v korist!

Novice.

Pazor, izzerenti! Inzerati za „Štajerca“ se sprejemajo razven v upravnistvu tudi še na sledečih krajih:

Martibor: papirna trgovina Rud. Gaisser.
Celje: knjigotržnica Fritz Rasch.
Radgona: knjigotržnica J. Ser-Vitch.

Proti tolcvajem! Poročali smo v zadnjih številkah na podlagi nepobitnih resnic, da so prvaški narodnjaki pričeli s kamenji, poleni, z nožmi in revolverji nastopati. Čudno ni, da je „narodnjaška stranka“ zdaj popolnoma podivjana.

Saj njeno časopisje naravnost poživilja k zločinu. Svoj čas je vendar Plojeva ljubljanska cunja odobrvala, ako so proklete roke brezvestnežev nežno sadno drevje ob okrajnih cestah polomile in uničile. In zdaj se veselita celjska lista „Narodni dnevnik“ in „Narodni list“ vsakega tolcvajkega napada od prvakov nabujkanih barab. To veldostojno „časopisje“ je spravim veseljem poročalo, da so v Hrastniku „narodnjaki“ naložili kamenje na železniško progo in da bi kmalu 30 oseb umorili, da so na Ptujski gori postavili v blato teptali, da so pri Bradičovi krčmi pri Ptujju s poleni in kamenji napadli izletnike, da so pod konje streljali, medtem ko je bila na vozu množica otrok itd. itd. Vse take falotovske zločine, ki niso v nobeni kulturni deželi mogoče, odobruje prvaško časopisje. In ti ljudje zahtevajo visoko šolo, ti ljudje govorijo nekaj o dostojnosti, o morali, o olikanosti... Dolej so prvaki na spodnjem Stajerskem in na Koroškem le dokazali, da so v vsakem oziru podivjani in da hočejo tudi pošteno slovensko ljudstvo po vzoru balkanskih roparjev podivjati... Ali tako zločinsko nasilje se ne more dolgo držati. Kdor s terorizmom nastopa, ta propade tudi v terorizmu. Cela vrsta prvaških hujskačev „narodne stranke“, ki so lomili sadno drevje, pobijali šolske šipe, se pretepavali s policaji, delali javna nasilstva, pobijali iz političnih vzrokov itd. itd., — sedi že v ječi. In mi garantiramo, da tako divjanje ne bode nikogar prestrašilo. Enkrat se bode že eden napadalec opeknel, da bode to dolgo pomnil. Roparji in tolcvajci nas ne bodejo strahovali, — to naj se voditelji narodnjakov dobro zapomnijo.

Vse za Srbe: Na Srbskem se je pred kratkem zgodila večja povodenj. Istotako je divjala velikanska nevihta v okraju Weiz na Stajerskem, ki je napravila velikansko škodo in tudi zahtevala življenje 12 oseb... Dobro je, ako čuti človek za neurečnega bližnjega. Ali kako se slavno prebivalstvo slovenske prestolice, „bele Ljubljane“, ob tej priliki obnaša, to je pač malo čudno. Za Srbe so ljubljancem s svojim županom Hribarjem takoj sestavili pomočni odbor in nabirajo zdaj denarje. Za prizadete Stajerce pa ne ganijo niti z mezinem. Srbi, ki so bili vedno največji sovražniki Avstrije, so torej slovenskim prvakom več vredni, nego zvesti Stajerci. Pa še nekaj: ko je leta 1895 velikanski potres raztrgal Ljubljano, ko je stalo celo mesto v razvalinah, takrat so bili Nemci prvi, ki so slovenskim ponearečencem prišli na pomoč. Nemci so prve kronice poslali, Nemci so prvo lačno prebivalstvo sitili, Nemci so največ denarja dali. In danes? Danes je splevala ljubljanska hvalenost po Savi in Hribarjevi gospodi bije srce edino še za Srbe in Ruše.

Aha, aha! Iz Domžal na Kranjskem se poroča, da je tamosnjno veteransko društvo zopet sklenilo, vpeljati nemško komando, medtem ko je imelo dotedaj valed prvaške hujskarije sloven-

sko komando. Kaj neki je temu vzrok? Prišel je pač drugi veter pihati in srbski prijatelji se ne bodejo več v cesarski sukni šopirili.

Tu treba delati! Prvaki vedno vpijejo po slovenski visoki šoli, čeprav so najinteligentnejši Slovenci danes že sami izprevideli in to tudi že opetovano izjavili, da je slovenska univerza danes nemogoča in nepotrebna. Vsi pametni ljudje so namreč že izpoznali, da je treba splošno kulturno stanje slovenskega ljudstva izboljšati. Pri temeljih se mora zidati prirediti in ne pri strehi... Prav zanimivo so v tem oziru številke, ki kažejo razmerje onih oseb, ki ne znajo ne čitati in ne pisati. V čisto nemških deželah je takih oseb prav malo. Tako pride v Salcburgu na vsakih 200 oseb komaj 1 analfabet. Čisto drugače pa stoji stvar v slovenskih pokrajinah. Prav slabo stojijo planinske dežele Kranjska, Stajerska in Koroška. Na Stajerskem imamo 3,92%, na Kranjskem 5,01%, in na Koroškem celo 5,74% analfabetov. To je dokaz, da so razno Slovenci Slovenci v tem oziru zanemarjeni. Nemci imajo namreč na Avstrijskem le 2,44%, Slovenci pa 6,92% analfabetov. Na vsakih 100 Slovencev pride torej 7 oseb, ki ne znajo niti pisati niti čitati. Pač žalostna slika! Tukaj naj bi prvaki zastavili svoje moči, tukaj naj bi delovali. Ali oni hujskajo ljudstvo v politične boje, v gospodarskem in duševnem ozirupa je izanemarljeno!

Prvaška zagriženost. Kakor znano, izrabljajo prvaški hujskači šole, cerkev, urade in sodnijo v svoje politične namene. Te dni enkrat se je vršila v Gradcu pred deželnim nadsodnikom neka razprava. Kot ubožni zastopnik prišel je tudi znani prvaški hujskač iz Ljubljane dr. Oražen. Mož je nalašč slovensko govoril, tako da ga niko razumel ni. S tem je preprečil redno uradovanje sodnije. S tem je pa tudi svojo stranko oškodoval. Ali to je prvaškim advokatom vae eno. Saj se vemo spominjati na slučaj, da je neki prvaški advokat v Trstu nalašč slovenski govoril, tako da so tega jezika nevedči italijanski porotniki obtoženca na smrt obsodili. Tako grdo politiko uganjajo prvaški dohtarji celo pred sodnijo.

Okrožno sodišče v Rudolfovem bi rado — tako nam piše — zaslišalo v neki zadevi Franceta Gačnika iz Celja ali okolice. Gačnik se vabi, da naznani svoj naslov. Vsi, ki vso znanj, se prosijo, da naznani njegov naslov okr. okrožnemu sodišču v Rudolfovem.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Deželni zbor štajerski torej junija meseca ne bode zboroval. Vzrok: brezvestna prvaška obstrukcija slovenskih poslancev. Velikansko škodo, ki je s tem povzročena, smo že opetovano popisali. Omenimo le še enkrat grozne posledice pri regulaciji Drave in Pesnice, omenimo pa tudi, da je valed tega pojava deželni odbor potom cesarjevega dovoljenja prisiljen, dvigati deželne doklade, brez da bi to deželni zbor dovolil. Mi živimo torej valed prvaške obstrukcije približno tako, kakor na Ruškem. Prvaki pa še trdijo, da delajo za ljudstvo. No, to ljudstvo bode že enkrat s prvaki obračunalo!

V ljubljanski „Slogi“ se zopet ponavlja staro laž, da so septembra l. 1908 napadli na ptujskem kolodvoru neke romarje in vrgli križ na tla. „Sloga“ je plačana edino v ta namen, da iz varnega ljubljanskega zaščita brani in hvali hofrata Ploja, katerega nobena stranka več ne mara. Kar je torej v tej cnnji, zato je Ploj sam moralčno odgovoren. Ko je Ploj svoj čas v neki interpelaciji isto neresnico trdil, imenovalo ga je „nemško društvo“ v Ptujju nesramnega lažnika. Tega priimka se Ploj do danes še ni opral; nasprotno pa njegov list ponavlja isto laž... Javnost je valed tega s Plojem gotova! Moč, ki nosi pečat laži na čelu, je za javnost — moralčna nula!

Tolcvajski napadi, ki so jih povzročili prvaški nabujkanci v zadnjem času zlasti v ptujskem okraju, napravili so na vse strani mogočni vtis. Vsak olikani človek je razburjen nad takim divjanjem, vsak pametni človek obsaja tisto prvaško časopisje, ki hoče tudi na Stajerskem udomaćiti manire srbskih kraljemorilcev. Nož, poleno, revolver in kamenje, to so znaki prvaške „kulture“ na spodnjem Stajerskem...

Oberlajtnant Hofrichter — na smrt obsojen.

Mesece dolgo je trpela preiskava proti oberlajtnantu Hofrichterju. Kočno je svoj grozoviti zločin sam priznal. Kakor znano, je skual s trupom celo vrsto tovarštev umoril, da bi potem sam avanziral. Enega je tudi v resnici umoril. Te dni je izreko vojno sodišče nad Hofrichterjem svojo sodbo. Obsodilo ga je namreč na smrt na vislicah. Ako vrhovni sodnik to potrdi, se ga bode obslo. Mogoče je pa tudi, da se ga pomilosti na 20 letno ječo. Vojno sodišče je obstojalo iz 8 oseb i. s. dva lajtnanta, dva oberlajtnanta, dva hauptmana, auditorja in enega stabnega oficirja. Naša današnja slika kaže obsojenega morilca (kakor je bil v preiskovalnem zaporu) in poleg njega sodnijsko dvorano, v kateri se je izrekle smrtna obsodba. S tem je ta krvava žalostna končana.

Hofrichter (v. einer Photographie während des Untersuchungsprozesses).

Der Gerichtssaal.

Zum Hofrichter Prozess.